

**Szakmai önéletrajz és pályamű
az Észak-Dunántúli Közigazgatási és Munkaügyi Regionális
Kollégium kollégiumvezetői állására**

Sopronban, 1955. november 11-én születtem.

A Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának nappali tagozatán 1980. februárjában szereztem diplomát. A jogi diploma megszerzését követően 1980. május 4-től először előadóként, majd bírósági fogalmazóként dolgoztam a Szombathelyi Városi Bíróságon. A jogi (bírói, ügyészi) szakvizsga letételét követően ugyanezen a bíróságon 1983. március 1-től – 1983. május 31-ig bírósági titkárként dolgoztam.

1983. június 1-től – 1984. február 29-ig a Sárvári Városi Bíróságra nyertem közjegyzői kinevezést. 1984. február 24-től ugyancsak a Sárvári Városi Bíróságon polgári ügyszakos bírói kinevezést kaptam. A polgári ügyszak mellett mint bíró, a hagyatéki ügyeket is tárgyaltam az előre leszabályozott kiosztásnak megfelelően.

1985. szeptember 1-től a Szombathelyi Városi Bírósághoz kerültem áthelyezéssel, polgári ügyszakban dolgoztam továbbra is elég széles területet átfogva (különösen a kötelmi jog, családjog, öröklési jogi, a lakásügyi perek nagy részét és külön is kihangsúlyozva a kisajátítási pereket is) tárgyaltam.

A Szombathelyi Városi Bírósági működésem alatt – kisebb-nagyobb megszakításokkal – a Sárvári Városi Bíróságon is besegítettem a polgári ügyszakban. Ebben az időszakban tehát Szombathelyen is és Sárváron is tárgyaltam.

1990. októbertől a Szombathelyi Munkaügyi Bíróságnál a polgári perek mellett kirendelést kaptam a munkaügyi perek tárgyalására is.

1991. március 1-től – 1992. június 14-ig a Szombathelyi Munkaügyi Bíróság megbízott elnöke voltam, majd ezt követően 1992. június 15. napjától pedig elnöki kinevezést kaptam, amelyet az újabb és újabb pályázati kiírásokra benyújtott pályázatokat elnyerve folyamatosan jelenleg is betöltök.

A címzetes megyei bírósági bírói cím bevezetésének évében, 1999-től címzetes megyei bírói címet kaptam.

Több választási cikluson keresztül a kollégák bizalmából a Fegyelmi Bíróság megszűnéséig e bíróság elnöki tisztségét is betöltöttem. Több évtizede a Vas Megyei Bíróság Polgári, Gazdasági és Közigazgatási Kollégiumának is tagja vagyok.

A Polgári, Gazdasági és Közigazgatási Kollégium tagjaként határozott véleményt képviseltem és a kollégiumvezető úr ezt akceptálta is a szakmaiság érdekében, hogy az

évente két alkalommal tartott kollégium ülés egyikén minden alkalommal munkajogi tárgyú kérdések is napirendre kerültek, amelyeket személyesen dolgoztam fel és vitattuk meg a kollégium tagjaival, illetve a régió többi meghívott kollégiumi tagjával (Zala, Veszprém, Győr-Moson-Sopron megye). Így tehát nem az elmúlt évek, hanem az elmúlt évtizedek alapján a Polgári Kollégiumunkban elismert helye volt a munkaügyi szakágnak, annak ellenére, hogy a Kollégium elnevezésében nem szerepelt. Egy fajta sajátos „tájékozódás” volt ez.

A Munkaügyi Bírák Országos Egyesületének alapító tagja vagyok, és lényegében a megalakulástól kezdődően folyamatosan elnökségi tag is vagyok, és ennek a választásnál számba jövő lehetőség szerinti régiós elveket figyelembe véve, a Nyugat-magyarországi régiót képviselem.

Tagja vagyok még a Magyar Jogász Egyletnek, illetve a Munkaügyi Bírák Egyesületének is. 2012. évben az OBH elnöke által létrehozott Közigazgatási és Munkaügyi Munkacsoportnak tagja vagyok, amely a közigazgatási és munkaügyi bíróságok felállításával és a regionális kollégiumokkal, azok működésével összefüggő ajánlásokat dolgozott ki. E csoportban hozzám tartozott a mostani régióval a kapcsolat tartása a munkaügyi vonalon. A másik kolléga ugyanezen régió tekintetében pedig a közigazgatási ügyszakot koordinálta és a szükséges információkat szolgáltatatta.

2011. július 15-én a Juhász Andor díj ezüst fokozatában részesültem.

A munkaügyi bírák és a szélesebb körű bírói kar bizalmából 2012. március 8-án az új igazságügyi reform során létrejövő Országos Bírói Tanács póttagjává is választottak, a munkaügyi bíróságokat képviselve.

Több évtizeden keresztül szívügyem a munkaügyi bíróság, mint külön bíróság szakmai, tárgyi és személyi feltételeinek megteremtése a Munkaügyi Bírák Országos Egyesületén belül és azon kívül, és ezzel kapcsolatosan szoros szakmai és emberi kapcsolatokat tartottam és tartok fenn a régióban működő munkaügyi bírakkal is.

Országos visszhangot is kiváltó több olyan precedens jellegű ügyet tárgyaltam – nem csak az elmúlt évben, hanem a munkaügyi bírói működésem alatt folyamatosan -, amelyek hozzájárultak, hozzásegítettek az egységes jogalkalmazás kialakításához, újabb és újabb gondolatokat adtak a vitatott jogértelmezési kérdéseknél mind a régióban, mind pedig országos szinten.

A teljesség igénye nélkül különösen kiemelném a pedagógusok ún. „F” kategóriás besorolásával összefüggő 1994-1995. évben indult peres ügyekben is iránymutató és precedens értékű munkaügyi döntést, amely országosan is nagy visszhangot váltott ki, és a munkaügyi bíróság ezen döntése alapvetően irányadóul szolgált az ilyen kategóriájú perekben. Mind a jogszabály értelmezés, mind pedig e perek megjelenését követően gyors jogalkalmazói munka, ítélet segíthette elő azt, hogy egyfajta értelmezéssel segíthette e

kategóriába tartozó pereknél a jogalkalmazást.

A Ktv. vezetői megbízatása visszavonása körében egy sajátos, diszkriminációs jogkérdés is e törvényhely továbbgondolását és későbbi megváltoztatását eredményezte az egyik precedens értékű döntéssel, amely ítélet a Vezetéstudomány című szakfolyóirat 1999. évi 11. számában egy munkajogi professzor tollából feldolgozásra is került. A vasutassztrájk ideje alatt, a szakszervezeti tisztségviselők munkaidő-kedvezménye körében indult országos szintű peres ügyben a Szombathelyi Munkaügyi Bíróság előtt született döntés is hozzájárult a 2/1999. MJE számú jogegységi határozat kialakításához. Ezen ítéleti döntésben kifejtetteket vette meghatározóan számba többek között a jogegységi határozat, annak indokolása. Az ezzel kapcsolatos szakmai kérdések pedig a Gazdaság és Jog című folyóirat 2000. májusi számában is feldolgozásra került az ügy súlya miatt.

A 2004-2005. évi ún. 13. havi illetménnyel kapcsolatos jogértelmezésemnek is széles visszhangja volt. A Szombathelyi Munkaügyi Bíróság előtt született döntés is elősegítette az egységes jogértelmezést ez ügyben. Az ítéletről az akkori Belügyminisztérium felkérésére a későbbi jogorvoslati fórumoknál felhasználhatóan szakvéleményt is készítettek. Ezen túlmenően e kérdéskörben a Szombathelyi Munkaügyi Bíróság által kezdeményezett alkotmányjogi panasz tárgyában meghozott 40/B/2006. számú AB határozat szintén elősegítette a vitatott jogalkalmazási kérdések tisztázását, amelynek különösen az indokolási része volt felhasználható a továbbiakban a jogalkalmazói munkában.

Az orvos ügyeleti perek vagy az ún. „tűzoltós” perekben is országos érdeklődést kiváltó ítéleti döntést hoztam.

- . -

Több alkalommal tartottam és tartok előadást a Jogász Egylet szervezésében, illetve a TIT keretében működő személyügyi klubban. Több alkalommal tartottam, illetve tartok ezen túlmenően előadást tanintézetekben a munkajog szép területeiről, illetve nem csak az elmúlt egy évben, hanem munkaügyi bírói működésem alatt szintén folyamatosan tárgyalásaimon a tanintézetek hallgatói (középiskola, főiskola) rendszeresen megjelennek, és előtte összefoglaló előadást szoktam tartani azokról az anyagi jogi rendelkezésekről, amelyek aztán később a perben előfordulnak. Az oktatóval együttműködve olyan tárgyalási napokra szoktak jönni a hallgatók, amikor a tanulmányaikhoz, pld. egészségügyi főiskolát érintve egészségügyi és szociális, stb. kérdéskör vagy éppenséggel a gépipari szakközépiskola vonatkozásában baleseti, üzemi baleseti kártérítési perek vannak terítéken.

A szélesebb, jogkereső közönség irányában a munkajogot népszerűsítő munkám mellett a bíró kollégáknak is szoktam egy-egy vitatottabb jogértelmezési kérdésben a Bíróképző Akadémián előadást tartani (pld. az orvos ügyeleti perek, vagy éppenséggel az autóbusz-vezetők kiállási idejének, készenléti ügyeleti díjára vonatkozó kérdéskörben). Az ún. autóbusz-vezetős ügyben szintén a jogalkalmazói munkát szélesebb körben is elősegítő precedens értékű döntést hoztam, amelyet a másodfokú bíróság és a Legfelsőbb Bíróság

(Kúria) is helybenhagyott.

Ezen túlmenően a Munkaügyi Bírák Országos Egyesületében is szoktam előadást tartani. Az előadásaimban mindig arra fókuszáltam már az elmúlt években, évtizedekben is, hogy az egységes jogalkalmazói munkát segítsen elő megyén belül, de megyén kívül is. A Munkaügyi Bírák Országos Egyesületénél Budapesten ennek jegyében tartottam meg a rokkantsági nyugdíjjal összefüggésben **„Az előzetes bizonyítás kérdése a rokkantsági nyugdíj megállapítása iránti perekben”** című előadásomat, amely a Bírák Lapja 2006/1. számában is megjelent.

Ugyancsak a Munkaügyi Bírák Országos Egyesületének Győrben 2008. november 28-án megtartott értekezletén is előadást tartottam a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló akkori 1997. évi LXVII. törvény (Bjj.) alkalmazásának nehézségeiről, ideértve a Fegyelmi Bíróság működésével kapcsolatos munkajogi, stb. anomáliákat is. Az erről készült előadásom szerkesztett és bővített mintegy 15 oldalas anyagát az egyesületi tagok is megkapták.

A 2012. évi I. törvény (új Mt.) tervezeteihez az egyesületünk keretén belül részletes észrevételeket is tettem.

Jelent meg cikkem a Kereskedelmi Értesítőben, Munkaügyi Szemlében, illetve a Munkaadók Lapjában is. Korábban munkajogból óraadó tanár voltam a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara Emberi Erőforrás Intézetének Szombathelyi Képzési Központjában.

Ezen túlmenően több alkalommal a különböző egyetemekre beadott munkaügyi tárgyú szakdolgozatok elkészítésénél részben szakkonzulensi feladatokat elláttam, részben pedig a szakdolgozatot elbíráltam, értékeltem.

Ezen túlmenően a Szombathelyi Törvényszéken a fogalmazók képzésében is részt veszek, illetve a munkajog, társadalombiztosítási jogból vizsgáztatom őket. Ezen túlmenően a titkárokat igény szerint a szakvizsgára is e területeken felkészítem.

- . -

Egész eddigi bírói pályafutásom során arra törekedtem, azt igyekeztem elérni, hogy **„A BÍRÓ”** követelményeinek megfeleljek. Ez számomra elsődlegesen az emberi, jellembeli, erkölcsi pozitív tulajdonságok erősítését, egyszóval az emberi kvalitásokat és emellett, de nem utolsósorban a szakmaiság emelését, az állandó önképzést jelenti.

A kollégiumvezetői munkámnál is az alább kifejtendőik szerint nagyon fontosnak tartom a szakmaiság emelése, az egységes jogalkalmazói gyakorlat kialakításánál a kollégákkal, mind a munkaügyi, mind pedig a közigazgatási ügyszakban dolgozó kollégákkal való együttműködést. Enélkül a kollégiumvezető egy szál egyedül a „jogi puszta áll”, és kiáltása visszhang nélküli.

A közigazgatási és munkaügyi ügyszaknak, az egységes jogalkalmazói munkának a szakmai és az emberi oldalát kívánom erősíteni, és ezt kívánom – hangsúlyozottan – **szolgálni**, mert ebben az összefüggésben is vallom, hogy

„jót tenni jó”.

Szakmai motiváció, indok a kollégiumvezetői pályázat beadásánál:

A szakmai önéletrajzomban kifejtettekre utalnék vissza, amelyekből merítkezve jutottam arra az elhatározásra, hogy megkísérlem a pályázat beadását az Észak-Dunántúli Közigazgatási és Munkaügyi Regionális Kollégium kollégiumvezetői állására.

Vas megye, ahonnan a pályázatot benyújtom, az ország megyéi közül ugyan kis megyének számít, de nem a legkisebb megye. A határközelség, az iparosítottság, stb. ugyanolyan munkajogi és közigazgatási kérdéseket vet fel, mint az ország más megyéje, természetesen a helyi sajátosságokat sem nélkülözve. Vagyis Vas megyében is az itteni közigazgatási és munkaügyi jogalkalmazás során előfordulnak, ahogyan a szakmai önéletrajzomban írtam, sokszor elsőként vagy legalábbis elsőként tárgyaltuk, tárgyaljuk azokat az ügyeket, amelyek aztán mind a régióban, mind országosan is felvethetnek különböző szakmai kérdéseket. Így tehát a megye nagysága a regionális kollégium szempontjából nem bír jelentőséggel.

Az a bíróság, a Szombathelyi Munkaügyi Bíróság, most már Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság „ahonnan jövök”, folyamatosan és kiegyensúlyozottan mind a mennyiségi, de különösképpen a minőségi mutatók tekintetében az országos átlag feletti. Olyan bíróságot vezetek tehát, ahol pl. a 2011. évi statisztikai adatok szerint az első fokon fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett ítéletek százalékos aránya 96,40 %-os volt. A megfellebbezett és a másodfokú bíróság által elbírált ügyekben a helybenhagyási arány pedig 63,30 %.

Közel tíz év átlagában is ugyanezek a százalékos arányok mondhatók el. 2004. évben a helybenhagyási arány tárgyaláson 66,7 % volt, 2005. évben 59,5 %, 2006-ban 70,8 %, 2007-ben 55,2 %, 2008-ban 60,0 %, stb.

A helybenhagyási arány és különösképpen az első fokon jogerőre emelkedett peres ügyek magas százalékos aránya még a média homlokterébe is került különböző kérdőjelekkel, mint pld., hogy miért nem mernek fellebbezni a Szombathelyi Munkaügyi Bíróságon? Vagyis a minőségi mutatóink országos szinten is előkelő helyen vannak. Az egy éven túl folyamatban maradt ügyek aránya 2011. évben a munkaügyi bíróságon 3,3 %-os volt az országos 23,5 %-hoz képest. A Szombathelyi Törvényszéken pld. 2011. évben egy éven túli peres ügy nem volt folyamatban, míg az országos átlag 7,3 %.

2012. december 31-ével záruló statisztikai időszakban egyetlenegy egy éven túli peres ügy a Szombathelyi Munkaügyi Bíróságon nem volt folyamatban.

Fontosnak tartom még azt megjegyezni a szakmai, minőségi mutatóknál, hogy 1997. év nyaratól folyamatosan, egészen 2003. év végéig személy szerint egy éven túli peres ügyem egyáltalán nem volt és a Szombathelyi Munkaügyi Bíróság szintjén pedig 1998. februárjától 2003. végéig szintén nem volt egy éven túli peres ügy.

Olyan bíróságról nyújtom be tehát a pályázatot, ahol az elmúlt évek, sőt több év statisztikai mutatói alapján is az országos átlaghoz képest jó minőségi mutatókkal rendelkezik mind a pertartam, mind pedig az egyéb minőségi mutatók tekintetében.

Személy szerint is bátran mertem, merem felvállalni a bonyolult, szerteágazó peres ügyek mielőbbi tárgyalást és így országosan is egy-egy perkategóriánál, ahogyan erre már korábban utaltam, a felmerülő vitás jogkérdésnél elsőként vagy az elsők között hoztam döntést.

A régióban működő munkaügyi bíró kollégákkal szoros szakmai és emberi kapcsolatot ápolok. A kapcsolattartásnál a személyes találkozáson túlmenően a gyakoribb mód a telefonos kapcsolattartás, illetve gyakran előfordult eddig is az elektronikus kapcsolattartás. A különböző gondolatokat ébresztő, szakmai kérdéseket felvető ítéletekről, egyéb kiadványokról kölcsönösen tájékoztattuk, tájékoztatjuk egymást. Vagyis a regionális kollégiumot megelőzően is úgy érzem, hogy a kollégák bizalmát élveztem, gyakran konzultáltak velem, kérték ki véleményemet. A jó szakmai vita elől sohasem tértem, térek ki. Ez a képlékeny munkajogi jogszabályok, illetve most már az új Munkatörvény korában különösen fontos, hogy egy-egy munkajogi jogintézményt – a bölcsek követ nem hordozva – megvitassunk, és lehetőség szerint közös nevezőre jussunk.

Szakmai munkám a munkaügyhöz kapcsolódott akként, hogy a társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálata körében a bonyolultabb megítélésű ügyek és a nyugdíj ügyek kizárólagosan hozzám tartoztak. Úgyszintén a közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozó munkaügyi és munkavédelmi ellenőrzés keretében hozott közigazgatási határozatok, valamint a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján az állami foglalkoztatási szerv által hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata is kizárólagosan az én referádám. Így tehát a közigazgatási és munkaügyi bíróság munkaügyi ügyszakában a közigazgatási eljárás szabályait alkalmazó területeket a referádám átfogja, illetve a fentiek szerint teljesen átfogta. Ezen túlmenően a közigazgatás területével érintkező, de a munkaügyi ügyszakhoz tartozó Ktv. és a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény hatálya alá tartozók közti jogvita is kizárólagosan az én referádám, mint ahogyan a Hszt. alá tartozó perek is.

A munkaügyi kiosztásom tehát nem elszeparáltan az ún. „klasszikus”, a közigazgatással semmilyen formában nem érintkező munkaügyi, Mt.-hez kapcsolódó volt, hanem ennél jóval szélesebb körű. Ugyanakkor természetesen az ún. „klasszikus” közigazgatási ügy – miután

az a törvényszék hatáskörébe tartozott – tárgyalásában nem vettem részt. Ugyanakkor a munkaügyi szakágban mint első fokú bíró értelemszerűen nagyon mennyiségű ügyet tárgyaltam, mintha fellebbviteli bíróságon lettem volna. Ebből következően a munkaügyi ítélkezés és a jogalkalmazói gyakorlati munka szélesebb spektrumát látom mint első fokú bíró.

A közigazgatási ügyszaknak a regionális kollégiumon belüli összefogását éppen a szaktörvényszéki jelleg erősítése végett is véleményem szerint a kollégiumvezető-helyettes kell, hogy átfogja, és adott esetben a kifejezetten közigazgatási jellegű szakmai kollégiumi ülést vagy rész-kollégiumi ülést sem tartom kizártnak, sőt úgy vélem, hogy ezt az adott szakterület kollégiumvezető-helyettese kell, hogy ellássa. Vagyis a kollégiumvezető-helyettes és a kollégiumvezető közti munkamegosztást az Ügyrendben is rögzíteni kell. Vagyis nem csupán a kollégiumvezetőt helyettesíti, hanem az adott szakterület tekintetében a munkamegosztás jegyében a kollégiumi ülést vezeti, amely nem tévesztendő össze – megítélésem szerint – a kollégium vezetésével. Ezt a fajta szakmai (munkaügyi-közigazgatási) munkamegosztást erősíti a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 124. § (3) bekezdésének utolsó mondata is. („A közigazgatási és munkaügyi regionális kollégium kollégiumvezetője és kollégiumvezető-helyettese nem lehet azonos ügyszakban ítélkező bíró.”)

- . -

A Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium (RKMK) szervezeti felállása, működése:

A Bszi. 156. § (1) bekezdése szerint a Közigazgatási és Munkaügyi Regionális Kollégium a külön törvényben meghatározott törvényszékek közigazgatási és munkaügyi ügyszakában eljáró bíróinak, valamint a külön törvényben meghatározott közigazgatási és munkaügyi bíróságok bíróinak **speciális szakmai testülete**, amelyet kollégiumvezető vezet.

A (2) bekezdés szerint a Közigazgatási és Munkaügyi Regionális Kollégium tagjai az (1) bekezdésben megjelölt bírák.... Az RKMK és a törvényszékek ún. klasszikus kollégiumai (polgári-gazdasági-közigazgatási) között három pontban van ugyan azonosság, nevezetesen, hogy mindkét kollégiumnál van igazgatási jellegű feladat, szakmai feladat és külön van szabályozva a kollégiumvezető feladata.

Ugyanakkor az RKMK éppen a speciális szakmai testület révén meghatározóan szakmai feladatokat lát el, és kisebb mértékben tartozik hozzá igazgatási jellegű feladat. Igazgatási jellegű feladat csupán a Bszi. 156. § (4) bekezdése, a Bszi. 148. § (2) bekezdése, a Bszi. 156.§ (4) bekezdés b) pontján alapulóan a Bjt. 71. §, 75. §, 79. §.

Meghatározó feladata viszont az RKMK-nak a szakmai feladat, amely egyrészt a Bszi. 26-29.§-ait fogja át mint a „bíróságok feladatait az ítélkezés egységének biztosítása érdekében” az általános rendelkezéseknél.

Ehhez kapcsolódóan tehát az RKMK-hoz tartozó bíróságon az ítélkezési gyakorlat figyelemmel kísérése:

- Elvi jellegű döntés születéséről, illetve elvi kérdésben ellentétes gyakorlat kialakulásáról.
- Szükség szerint a bírók véleményének kikérése után a Kúria elnökének tájékoztatása.
- Az egységes joggyakorlat érdekében véleményt nyilvánít vitás jogalkalmazási kérdésekben.
- Felkérésre közreműködik a joggyakorlat-elemző munkában.
- Jogegységi eljárást indítványoz vagy elvi döntés közzétételére tesz javaslatot a Kúria elnökének vagy kollégiumvezetőjének.
- Meghívottként részt vesz az illetékességi területéhez tartozó törvényszékek szakág szerint illetékes kollégiumainak ülésén.

E szakmai feladatok körében az RKMK mindenhol több megyét fog át. Az Észak-Dunántúli Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium a legtöbb megyét, 5 megyét fog át. Ebből következően szükségesek azoknak a munkamódszereknek az átgondolása, amellyel a legcélszerűbben figyelemmel lehet kísérni az egyes megyékben zajló ítélkezési gyakorlatot. Így az RKMK működése – enyhe túlzással - „virtuális kollégiumként” is felfogható a működés egy szelvényét tekintve. Ezen azt értem, és ebben a körben kívánom részint a gyakorlatot kialakítani a kapcsolattartásnál, hogy az egyes KMB-k és az egyes törvényszékek Mf. tanácsaival a kapcsolatfelvételt részben elektronikus úton célszerű tartani, illetve mellette még írásban, telefon, fax formájában is. Amikor felmerül egy-egy, akár az országos jogalkalmazói gyakorlatban is jelentkező, akár a helyi megyei szinten, akár a régióban jelentkező eltérő jogértelmezési kérdés, úgy azonnal a fenti formák valamelyikével szükséges az Ügyrendben is rögzítetten élni, hogy minderről a kollégiumvezető kellő tájékoztatást kapjon. Ennek függvényében lesz aztán eldöntendő, hogy a gyors reagálás tekintetében szükséges-e akár kollégiumi ülést tartani vagy inkább a Bszi. 156. § (3) bekezdése szerinti rész-kollégiumi ülést. Elképzelhető az is, hogy egy gyors kör e-maillal lehet az adott szakterületen működő bíró kollégák véleményét kikérni, és ennek ismeretében ezt a véleményt összefoglalva a kollégiumvezető vagy a kollégiumvezető-helyettes is véleményt formál. Természetesen nem gondolom azt – a bírói függetlenség jegyében nem is gondolhatom -, hogy a kollégiumvezető vagy kollégiumvezető-helyettes alakítja ki az egységes jogértelmezést. Ezt az egységes jogértelmezést, vagy legalábbis ennek a megkísérlését csak kollektívan, az adott ügyszakban dolgozó bírakkal közösen lehet kialakítani. A bírói függetlenség jegyében ugyanakkor véleményem szerint nem szabad beszűkíteni a bíró szakmai mozgási szabadságát az egyes jogszabályok értelmezésénél. Azt viszont elő lehet segíteni, hiszen ez is a célja a Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium megszervezésének, hogy olyan szakmai munícióval szolgáljon a kollégák együttes bölcsessége alapján, amely minimum elgondolkodásra készíti a vitatott

jogalkalmazási kérdésben a bíró kollégákat. Vagyis újabb és újabb szakmai irányokat, szakmai muníciót ad a kérdés eldöntéséhez. A kérdést viszont értelemszerűen az ügyben eljáró bírónak kell eldönteni. Ebben úgy látom, hogy elvi szinten nincs különbség a Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium és az ún. klasszikus törvényszéki kollégium között. A különbség lényege inkább ott van, hogy a Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumok létrejöttével, ahogyan ez a már idézett Bszi. 156. § (1) bekezdésében is rögzítést nyert, az azonos ügyszakban dolgozó közigazgatási és munkaügyi bírák speciális szakmai testülete, vagyis egy nagyobb létszámú szakszabírói körben lehet megvitatni az aktuális szakmai kérdéseket, eltérően az eddigi klasszikus polgári-gazdasági és közigazgatási kollégiumnál, ahol egy-két szakszabíró volt mind a munkaügyi, mind a közigazgatási ügyszakban.

A szakmai információk eljuttatásánál, az elvi jellegű vagy bármilyen ok miatt az adott szakágban dolgozó bírák részére hasznos információk közzétételére a megfelelő informatikai háttér feltérképezése után elképzelhetőnek tartom, hogy – az OBH elnök asszonya által már a Fővárosi Munkaügyi Bíróság elnökeként annak idején bevezetett – hírlevél közzétételét azzal, hogy itt a regionális kollégiumnál esetleg Észak-Dunántúli Közigazgatási és Munkaügyi Regionális Kollégium hírleveleként lehetne közzétenni. Ennek a megjelenését, annak gyakoriságát a kollégium működésének függvényében lesz majd célszerű meghatározni, és nyilván a kollégiumnak az Ügyrendben való döntésének függvényében. Fél éves vagy éves szinten a már említett ítéletek összegyűjtését, stb. látom pillanatnyilag reálisan megvalósíthatónak, de ehhez nem szükséges mereven ragaszkodni, nyilván rugalmasan ezt gyakrabban is, az információ mennyiség függvényében közzé lehet tenni.

Ugyanakkor viszont az RKMK a több megyét átfogó szakszabírói karából állók testülete értékes, a kollektív bölcsességen alapuló szaktudása, ahogyan már említettem, újabb és újabb elgondolási irányokat adhat az egységes jogértelmezés irányában azon kollégáknál is, akik esetleg más szakmai nyomvonalon indultak el a jogértelmezésnél. Nagyon fontosnak tartom viszont, hogy a bíró **„A BÍRÓ”** legyen, vagyis önálló „arcélű” bíró. A többször hangoztatott bírói függetlenség azt jelenti számomra, hogy a jogszabályt a legjobb tudásunk szerint kell értelmezni, amely értelmezésnél fontos a kollégium döntése is, amely – mint már említettem – újabb és újabb elgondolási irányokat adhat. A szakmai meggyőző erőnek kell tehát a megfelelő motivációnak lenni, amelyet a bíró saját lelkiismerete szerint mérlegel.

Ezért is körültekintően kell az adott vitatott jogalkalmazói kérdést körbejárni, és ezért is utaltam arra, hogy fontosnak látom a kérdések testületi szintű, az adott szakágban dolgozó bírák bevonásával való megvitatását. Meghatározóan tehát nem azt tartom a munkamódszer fő irányának, hogy a kollégiumvezető vagy a kollégiumvezető-helyettes mondja meg egyedül, hogy az ő álláspontja szerint melyik irány lehet a helyes jogértelmezési irány.

Kapcsolat a törvényszékek Polgári-Gazdasági-Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiumaival

E kapcsolatnak, mint ahogyan a fentiekben már utaltam, szorosnak kell lenni szakmailag értelemszerűen, hiszen itt is adódhatnak az egyes törvényszékek másodfokú mf. tanácsai között ugyanazon jogkérdésben eltérő döntések, sőt az azonos elsőfokú bírósági döntésekhez képest lehetnek eltérő másodfokú döntések is. Tehát hiába van meg az egységes jogalkalmazás a régió elsőfokú bíróságainál, hogyha ez már szórtabban jelenik meg az Mf. tanácsok által hozott döntéseknél. Így a másodfokú döntések figyelemmel kísérése egyrészt az Mf. tanácsokkal való közvetlen kapcsolat révén, másrészt a másodfokú döntéseknek az elsőfokú bírósághoz való visszaérkezése után szintén elemzést és szükség szerint értelmezést igényel majd. A regionális kollégium és a törvényszékeknél lévő Polgári Kollégium közötti átfedések elkerülése végett is szükséges az Mf. tanáccsal, illetve a törvényszékek polgári kollégiumvezetőjével a szoros együttműködés. Ne kerüljön a két kollégium napirendjére olyan téma, amely azonos, stb. Nyilvánvalóan egyik kollégium működése sem korlátozható, ebből a szempontból csupán elvi megközelítésként azért az talán kimondható, hogy a törvényszékek Polgári-Gazdasági-Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumainál a Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumok létrejöttére tekintettel esetleg célszerű olyan kérdéseket napirendre tűzni e két ügyszak tekintetében, de különösképpen a munkaügyi ügyszak vonatkozásában, amelyek helyi, megyei specialitások. Megjegyzem, hogy tudomásom szerint a régióhoz tartozó törvényszékek kollégiumainál az évi két kollégiumi ülésnél rendszeresen a munkaügyi témák napirendre tűzése nem volt jellemző a Szombathelyi Törvényszék kollégiuma kivételével. Legalábbis hozzám ilyen szakmai kérdések más kollégiumtól nem jutottak el. De természetesen nem zárható ki, hogy a jövőben e kollégiumok is napirendre tűznek ügyeket a munkaügyi ügyszak tekintetében is akár, így nyilván ennél szükséges a megfelelő koordináció, a párhuzamosságok már említett elkerülése érdekében.

Fontosnak tartom mind a régióhoz tartozó törvényszékek kollégiumvezetőivel és Mf. tanács elnökével a személyes kapcsolatfelvételt, illetve az adott törvényszék vezetésével is. Úgy gondolom, hogy a kollégiumvezető pontos információkkal kell, hogy rendelkezzen az adott megye, törvényszék közigazgatási és munkaügyi szakágáról. Így a törvényszék vezetésével való személyes kapcsolatfelvétel eredményéhez képest fontosnak tartanám, hogy az össz-bírói értekezleten is a regionális kollégiumvezető vagy helyettese részt vegyen, hiszen az adott törvényszék elnöke és az ottani kollégiumvezető e két szakterületről is beszámol. Amennyiben a személyes jelenlét nem oldható meg – amelynek nem látom egyébként akadályát -, akkor vagy e mellett mindenképpen e két szakterületet érintő szakmai beszámolót szükségesnek tartanám a kollégiumvezetőnek és helyettesének eljuttatni.

- . -

A többi regionális kollégiummal is szükségesnek tartom az intenzív kapcsolattartást, amely az elektronikus formától az írásbeliségig, a telefonon keresztül a faxig terjedhet.

A többi regionális kollégiumnál felvetett szakmai kérdésekkel is fontosnak tartom megismertetni a kollégium tagjait.

- . -

A Kúria elnökével, illetve az általa megbízott közigazgatási és munkaügyi kollégium vezetőjével való szakmai kapcsolattartás:

A szakmai feladatok körében említett Bszi. 26-29. §-a tekintetében e kapcsolattartás kiemelkedő jelentőségű, különösképpen az elvi jellegű döntés születéséről, illetve elvi kérdésben ellentétes gyakorlat kialakulásával kapcsolatosan. Ezen túlmenően a joggyakorlat elemző csoporttal való szoros kapcsolat is szükséges, hiszen a régió területén lévő aktuális jogalkalmazási kérdések országos szintű vizsgálatához részadatként szolgálhatnak az itteni vizsgálatok.

Úgy gondolom, hogy a jelenlegi munkaügyi bírói működésem során a Kúria kollégiumának munkaügyi szakágával, tanácselnökeivel nagyon szoros szakmai és emberi kapcsolatot tudtam kialakítani, amely a kollégium működésénél a szakmai feladatok megvalósulását elősegítheti.

A közigazgatási ügyszakú kollégiumvezető-helyettes pedig e kollégium közigazgatási ügyszakával kell, hogy kialakítsa a megfelelő szakmai kapcsolatot, természetesen a kollégiumvezetővel együtt.

- . -

A kollégium működése, az egyes szakmai feladatok ütemezése, vizsgálatok, stb.

Természetszerűen amelyeket a kollégium általános működése körében az információáramlásnál részleteztem, ez mindkét szakágra, így a közigazgatásra is irányadó.

Az egyes vizsgálatok, célvizsgálatok konkrét ügycsoportokra, vagy vitás jogalkalmazási kérdéseknél úgy gondolom, hogy nem csak a kollégiumvezető vagy kollégiumvezető-helyettes egyedüli és kizárólagos feladata lehet, hanem a kollégium döntésének és a munkatervnek, Ügyrendnek függvényében, nevesítetten a kollégium egyes, az adott szakágban működő bírója is ezzel megbízható. E részfeladatokat, vizsgálatokat a kollégium

adott esetben megvitatja vagy a kollégiumvezető vagy helyettes ezen részvizsgálatokat összegzi és ezt tárja a kollégium elé. Tehát a működés, vizsgálat szélesebb spektrumú, minthogy ezt egyedül és kizárólag csak a kollégium vezetője vagy helyettese végezze.

- . -

2013. évben – a kollégium vezetésének felállása függvényében – mondható csak pontos időponti ütemezés arra, hogy milyen tevékenységet tud majd a kollégium folytatni. Ennél az I. félév vonatkozásában szükséges arra is figyelemmel lenni, hogy a munkaügyi szakágban pld. mintegy 400 oldalas tananyag készült el, amely részben informatikai módszerrel távoktatással, részben pedig a regionális képzés keretében, illetve az Igazságügyi Akadémián kerül oktatásra és a bírák részéről feldolgozásra. Ez tehát behatárolja egyrészt, hogy a munkatörvénnyel kapcsolatos kérdések átbeszélése ilyen formában megtörténik. Ugyanakkor 2013. évben mindenképpen szükséges kollégiumi ülés napirendjére tűzni a megváltozott munkaképességű személyek ellátásának aktuális jogalkalmazási kérdéseit. Ebben ugyanis az egyes megyékben már az eddigi információm szerint is részben eltérő jogalkalmazói gyakorlat van, a nehezen értelmezhető jogszabályokra figyelemmel. E kérdésnél tehát szükségesnek tartom az egyes megyék gyakorlatát megvizsgálni, és ehhez képest előterjesztést tenni a kollégiumi ülésre az egységes jogalkalmazás érdekében. Mérlegelendő, hogy az NRSZH részéről vagy éppen az ISZKI részéről orvosszakértőt is meghívjunk-e, aki e kérdéskörnek még a per előtti részénél a szakértői bizottság működése, stb. jogi környezetét és gyakorlatát bemutatja az NRSZH szakvéleményt értelmezve.

E napirendi pont egyben mindkét szakág érdeklődését kiválthatja, hiszen a közigazgatási határozat – Ket. - összefüggései is napirendre kerülhetnek, stb. Nyilvánvalóan a kollégium összehívását követően lehet a pontos napirendi pontokat a munkatervben majd meghatározni, viszont a pályázatomban ezt mindenképpen elsőként javasolnám.

Ezen túlmenően még 2013. évben szükségesnek tartanám megvizsgálni a munkaviszony megszüntetése, a jogellenesség jogkövetkezményének törvényi rendelkezései hogyan és miként érvényesülnek a gyakorlatban. E körben milyen, esetlegesen eltérő jogalkalmazói gyakorlatok vannak.

Mind a közigazgatási, mind a munkaügyi szakágban az aktuális EU-s joganyag áttekintése és a kollégium döntésének megfelelően azok végigbeszélése. Ez minden évben aktuális feladat a meghozott döntések függvényében, illetve az aktuális jogértelmezési kérdésekből minden évben folyamatosan napirendre kell tűzni azokat, amelyek az adott szakágban jelentkeznek.

A közigazgatási ügyszakban, de részben a munkaügyi ügyszakban is fontosnak látom 2013. évben, de 2014. évben is a közigazgatási reformmal összefüggő aktuális kérdések napirendre tűzését. A munkaügyi vonalon az iskola fenntartók körében bekövetkezett változások, vagy a járási hivatalok kialakulásával, stb. összefüggő munkajogi kérdéseket végiggondolva, illetve

a közigazgatási jogszabályok változása körében is felmerülő jogértelmezési kérdések napirendre tűzését szükségesnek tartom tehát.

Különösen 2013. végén, de még inkább 2014. évben a központi oktatási programokra is figyelemmel szükségesnek mutatkozik az új Ptk. hatályba lépésével annak vizsgálata, hogy ez az Mt.-re milyen hatással van az egyes jogintézmények tekintetében, ahol a Ptk. alkalmazását is engedi a törvény.

Fontosnak tartom, hogy mindkét szakág megfelelő lehetőséget kapjon a felmerülő jogalkalmazási problémák megvitatására. A kollégium tagjainak aktív közreműködésével állítható össze a fentiekre figyelemmel majd az egyes évek munkaterve, azok konkrét feladat meghatározásával és a témafelelősök megjelölésével.

Figyelemmel arra, hogy a régió egyes megyéinek külföldi kapcsolatai is vannak, így a rövid-hosszútávú elképzeléseim között szerepel az is, hogy mind a közigazgatási, mind a munkaügyi területen közös szakmai napot vagy éppen közös kollégiumi ülést is tarthatunk, amely éppen a határon átnyúló munkavégzéssel összefüggő aktuális jogalkalmazói kérdések, közigazgatási ügyek megvitatására is alapul szolgálhat. A Munkaügyi Bírák Országos Egyesülete részéről már volt a Bíróképző Akadémián ehhez hasonló szakmai tanácskozás. Ennek a régiós szintű megvalósítása is elképzeléseim közé tartozik, természetesen az egyes régiókba tartozó törvényszékek, az ottani törvényszéki vezetők támogatásával.

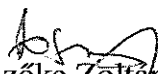
- . -

A Közigazgatási Regionális Munkaügyi Kollégium is, ahogyan ezt dr. Darák Péter kúriai elnök úr egy szakmai tanácskozáson említette, egy olyan szakmai fórum, „klub”, ahol az adott ügyszakban dolgozó bírák részére lehetőség nyílik a szakmai kérdések és problémák megbeszélésére, megtárgyalására. Ez volt a jogalkotást megelőzően az elképzelése e kollégium létrehozóinak, megálmodóinak. Nyilván a törvényi rendelkezésekbe helyezése e regionális kollégiumnak a törvényi kereteken belül, megszabott formában, de az előbb említett fő célt és tartalmat továbbra is megtartva nagyon fontos, hogy valóban ez egy olyan szakmai grémium legyen, ahol meghatározóan a szakmaiság a domináns. A „szakmai klub” sem működhet csak vezetőből, hanem szükséges, hogy a tagok is aktívan ebben közreműködjenek. A pályázatomban próbáltam többször is erre utalni, hogy e kollégium működése a törvényszéki „klasszikus” kollégiumhoz képest is nagyobb együttműködést igényel a kollégium tagságától, függetlenül attól, hogy közigazgatási vagy munkaügyi ügyszakos. Egy bíróságon, a közigazgatási és munkaügyi bíróságon dolgozunk, így bár a szakágnak vannak különös részei, területei, de azért vannak olyan pontok, amelyek „összeérnek” a szakmai vonalon is, de az emberi vonalon még inkább, sőt ott igazából. Ezt a fajta emberi együttműködést szeretném elérni, amelyből a szakmai együttműködés, a kollégium működésének a lételeme, az egységes jogalkalmazást elősegítő döntés fakad. Ez egyben a minőségi ítélezést is egyben elősegíti. Teljesen új, előzmény nélküli kollégiumról

van szó, így próbáltam bemutatni azokat a szempontokat és célkitűzéseket is a pályázatban is írtakra tekintettel, amelyek mentén, ha a bíró kollégák bizalmát megkapom és Elnök Asszony is úgy ítéli meg, a kollégiumot vezetni szeretném. Számomra nem csak jogilag, hanem emberileg és szakmailag is fontos, hogy a pályázatom elbírálásánál, a kollégák szavazatánál érezzem ezt a támogatást. Ugyanis nem csupán jogilag, hanem a fenti szempontok mentén a kollégák bizalmát élvezve szeretném ezt a tisztséget betölteni, amelyhez, ha Elnök Asszony a jogi, munkajogi következményt is fűzi, úgy legjobb tudásom szerint kívánom e feladatot ellátni. Ehhez kérem a támogatásukat. Számomra ugyanis a kollégiumvezetői álláshelyre beadott pályázat nem hatalmi és karrierisztikus törekvés külső megjelenése, hanem a szakterület iránti elkötelezettség, amely nem pillanatnyi fellángolás eredménye, hanem, ahogyan ezt a szakmai önéletrajzomban már részletesen elemeztem, egy hosszú, kitartó folyamat volt és jelenleg is az.

Szombathely, 2013. február 26. napján.

Tisztelettel:

dr. Szőke Zoltán

címzetes törvényszéki bíró
a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
elnöke